

Ministerstwo Spraw Wojskowych
NACZELNE DOWÓDZTWO W.P.
(SZTAB GENERALNY)

8701 J2
Pocztą polowa 53, dn. 7. VI. 1922 r.

Oddział II Informacyjny

Nr 15388 I.

Do

Adjutantury Generalnej

Przedkładam przy niniejszym do wiadomości artykuły z prasy
sowieckiej "Czterolecie powszechnego nauczania" i "Likwidacja analfabetyzmu w armji
czerwonej", zamieszczone w "Izwiestjach" z dn. 21 maja 1922 r.

Szef Wydziału Organizacyjnego

W. Sokółowski
SOKOŁOWSKI

m a j o r

ADJUTANTURA GENERALNA	
NACZELNEGO WODZA	
L. D. 8701 J2	
Wpiętyo dn. 13. VI	1922 roku
Wysła dn. —	1922 roku
Załączników.....	

PILESUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

CZTEROLECIE POWSZECHNEGO NAUCZANIA.

("Izwiestja z dnia 21.maja 1922 r.)

2. 1.
Utrzymanie zdobytki osiągniętych w październikowej rewolucji nasza klasa robotnicza opłaciła znacznym nakładem środków i sił. Niezbędne były świeże siły, przygotowane bojowo, rekrutujące się z mas robotniczych.

W.C.K.W. dekretem z dn. 22 kwietnia 1918 r. sprawę tę obciążył nową organizację rewolucyjną "Oddział nauczania wojskowego" przy ~~Ministry~~ G.S.W., który w miarę potrzeb życiowych, rozwijając się, przyjął postać ~~inst~~ samodzielnej latorośli rewolucji - kierownictwo powszechnego nauczania wojskowego, - "Wsieobucz", w skład którego wchodziły oddziały: naukowo-organizacyjny, instruktorski, polityczny, formowania oddziałów i zaopatrywania.

Do kompetencji ^{wojskowe} Wsieobucza należało: 1) przygotowanie mas pracujących; 2) przygotowanie ^{kierowniczych} prac młodzieży będącej w wieku przedpoborowym; 3) przygotowanie ~~szkolenia~~ ^{szkolenia} sił instruktorskich; 4) formowanie komunistycznych oddziałów do specjalnych poleceń i kadr terytorjalnych oddziałów rezerwowych włącznie z dywizyjami jednostkami.

W ten sposób zarząd powszechnego nauczania obciążony był jedną z poważniejszych i najbardziej odpowiedzialnych prac, zadaniem budowy państwa robotniczego - przygotowania jego rezerw bojowych.

Trudne było młodej rewolucyjnej organizacji powszechnego nauczania uporać się ze swymi zadaniami w warunkach niepokoju, głodu i zimy. Nie wszyscy rozumieli dokładnie nowe dzieło rewolucyjne i nie wszyscy dawali potrzebne poparcie, dzięki czemu powszechne nauczanie ~~dokąd~~ nie przybrało odpowiednich kształtów i nie objęło całą szerokość pracy rewolucyjnej. Ale nawet i to czego dokonał heroicznym wysiłkiem w ciągu tych czterech lat wśród zawieruchy społecznej powinno być zamieszczone w dziejach pamiętnych rewolucji rosyjskiej.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Pierwszy rok pracy powszechnego nauczania był rokiem organizacyjnym przygotowań we wszystkich dziedzinach, związanych z wyszkoleniem wojskowym mas pracujących i przygotowaniem młodzieży przedpoborowej. Szereg posiedzeń, zjazdów, komisji dał początek popu-

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

larnemu w dalszym programie 96 godzinemu wyszkoleniu wojskowemu, wtedy też opracowano program dla pierwszych organizacyjnych kursów powszechnego nauczania.

Następnie opracowano projekt przedszkolnego wojskowego wychowania młodzieży.

Następnie kierownictwo organizacji poboru do powszechnego nauczania i plan tego kierownictwa, praktycznie ustanawiające łączność między armią czerwoną i powszechnym nauczaniem.

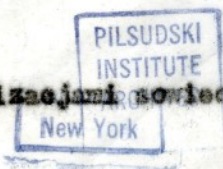
Te pierwsze zmiany wewnętrzne w dalszej pracy posłużyły jako fundament powszechnego nauczania i stworzenia jego szkół i kursów.

Z formowanych przez Kierownictwo Powszechnego Nauczania oddziałów w ciągu tych czterech lat niejednokrotnie rekrutowano żołnierzy dla oddziałów Armii Czerwonej, odpowiadali oni najzupełniej potrzebom armji, tworząc nawet niekiedy specjalne oddziały, jak np. oddziały kucharzowsko-kucharskie żyłwierskie, w końcu 1919 r., kiedy to 35 oddziałów i ty-
wywiadowczych
leńskich komend żyłwierskich brało udział w bojowych operacjach naszej armji, w wyjątkowo
kompletne
trudnych sytuacjach rzucono niekiedy na front szereg kursy powszechnego nauczania, które bohatersko zwalczały wrogów rewolucji (np. w 1921 r. kursy samarskie powszechnego nauczania użyte były do walk z bandami „piotrogrodzkie do stłumienia powstania kronstackiego, za co odznaczone zostały odznaką „Czerwonego Sztandaru” i t.d.)

Przeprowadzając powszechne nauczanie wojskowe i przedpoborowe przygotowanie młodzieży „Wsieobucz” skonstatował bardzo licznie wielu chorych i niezdolnych fizycznie obywateli co jest powodem koniecznego przereformowania i jaknajszerzej zakreślonego przeszkolenia fizycznego.

Dla tych też względów Zarząd Powszechnego Nauczania równocześnie z organizowaniem ogólnego i specjalnego wojskowo-przedpoborowego przygotowania, zwrócił baczną uwagę na wprowadzenie kultury fizycznej drogą wprowadzenia do programu swego sportowo-gimnastycznych organizacji, wprowadzenia do programu szkolnego niezbędnych, poświęconych sportom i dni, gimnastyce i wycieczkom godzin, wprowadzenia kultury fizycznej na kursach i w oddziałach armji czerwonej; zorganizowanie szkół przeszkolenia fizycznego, wydawnictwo prac o wyszkoleniu fizycznym, prac naukowych o kulturze fizycznej.

„Wsieobucz” w pracach swych pozostaje w ścisłym kontakcie z organizacjami sowieckimi i partyjnymi.

Od drugiej połowy 1921 r. przy zarządzie powszechnego nauczania istnieje organ doradczy - wyższa rada kultury fizycznej.

17 szkół i kursów powszechnego nauczania dały tysiące instruktorów sportowych i przygotowania przedpoborowego.

Tysiące jacejek klubów, towarzystw, sekcji strzeleckich, placów wek przedpoborowych, centrów wodnych i t.p. siecią pokrywa naszą republikę.

Doświadczenie i rezultaty zdobyte w ciągu 4-letniej pracy dają nam prawo zdecydowanie stwierdzić, iż Wsiebucz zupełnie prawidłowo pracuje nad sprawą wyzdrowienia ludności i wyhowaniem silnego, zręcznego i zahartowanego obywatela o duchu komunistycznym: niezłomnie wytrwałego zarówno na wojennym jak i na froncie pracy.

PIESUD
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

- 1 -

LIIKWIDACJA ANALFABETYZMU

W ARMIJI CZERWONEJ

Należy wzmocnić placówki

(rozkaz Rewolucyjnej Rady Wojskowej Republiki).

Wielką energią i wytrwałości, wykazaną przez szereg komend i komisarzy od najwyższego stopnia do najniższego, i w szczególności w wyjątkowo trudnym położeniu i inteligencją pracowników polityczno-oświatowych i instruktorów, rezultaty kampanji likwidującej analfabetyzm w armii czerwonej i flocie, z rozkazu Rady Rewolucyjno-Wojskowej Nr. 515 z dn. 28. II. 1918 r., okazały się bardzo cennymi i znaczącymi.

Do systematycznej pracy szkolnej włączono dziesiątki tysięcy analfabotów z szeregów armii czerwonej i floty, w dn. święta i naja żołniers armii czerwonej-analfabeta był objawem sprzecywnym. Dowódcy okręgów wojskowych i armii, komisarze i komendanci dywizji, brygad, pułków i innych oddziałów uszyli wszystko dla spełnienia zadania bojowego.

funkcy ~~okręgowe~~ polityczno-oświatowe w armii, dywizji, działające polityczno-oświatowe i nauczyciele, postawili sprawę oświaty w ten sposób, że nie stawali w żołnierzu gorące dążenie do osiągnięcia wiedzy, dążenia do wniknięcia się na poziom kulturalno-politycznej oświaty, stwierdzając przez to same inne postacie pracy polityczno-oświatowej w armii czerwonej i flocie.

Do pracy włączono organizacje partyjne i sowieckie (komitety partyjne, komitety wykonawcze, organy ludowego komisarjatu oświecenia na placówkach i organy związków zawodowych pracowników oświatowych).

W wielu miejscach realnie poparcie armii czerwonej przeprowadzonej kampanji okazali szefowie.

Wielką energią i w swoim czasie przyjętą przez organy zaopatrzenia środkami, jak w centrum, tak i na placówkach, szkoły oświatowe były zaopatrzone we wszelkie podręczniki szkolne niezbędne dla likwidowania analfabetyzmu.

Jednak osiągnięte zwycięstwo, jak na wszystkich frontach walki nie może być zupełne, jeśli plaszak szkoły placówki nie zostaną ufortyfikowane: wroga należy nie tylko rozbić, ale i dobić, niezaprzecząc go ostatecznie. Ciężkota „analfabetyzmu” nas przeszkadzających, jest to również wróg niebezpieczny i uparty, jak kontr-rewolucjonistów i his-

ogwardziści całego świata. W niektórych oddziałach na skutek przeróżnych niezwalczonych przeszkód nie udało się zlikwidować analfabetyzmu do dn. 1 maja i skończyć tę pracę na 100%. Na oczekaniu przeszkolonym żołnierzom grozi niebezpieczeństwo recytywy analfabetyzmu.

Wobec tego w celu dalszej pomyślnej walki z analfabetyzmem i ciemnotą wśród żołnierzy i marynarzy, a także w celu uniknięcia ~~szkoleń~~ recytywy analfabetyzmu rozkazuje:

1. Celem utrwalenia wiadomości żołnierzy armji czerwonej, którzy przeszli szkołę początkową do dn. 1 maja r. b. zachować komendy analfabetów niepiśmiennych wraz ze szkolnym aparatem w ten sposób, aby każdy żołnierz ukończywszy pierwszy oddział szkoły dla analfabetów mógł przejść przez oddział drugi, gdzie mógłby utwalić i rozszerzyć swe wiadomości w objętości programu opublikowanego rozkazem inspektoratu szkolnego (nacznik) K Nr. 104.

~~Wykonując ten rozkaz należy przede wszystkim zadbać o to, aby w oddziałach szkolnych analfabetów nie było żadnych przeszkód, któreby mogłyby przeszkodzić w ich dalszym wykształceniu.~~

2. Kontynuować kampanję przeciwko analfabetyzmowi i ciemnocie oraz zlikwidować je w armji czerwonej do dn. 15 lipca r. b.

3. Przybywających po części niepiśmiennych z etapów, urlopów i szpitali natychmiast wciągnąć do zajęć szkolnych.

Złożyć
4. ~~Wykonując~~ odpowiedzialność za pomyślne prowadzenie wykładów i zajęć szkolnych w kadrach szkolnych, eskadronach i komendach ~~XXXX~~ komendantów i komisarzy oddziałów.

5. Nie naruszać związku istniejącego między partjami i mieszkaniowymi organizacjami głównym urzędem polityczno-oświatowym i organami jego na placówce.

6. Przy prowadzeniu wykładów kierować się rozkazami R.W.N.R. (R.W.S.R.) Nr. 2915 z dn. 28 grudnia r. z. i 515 z dn. 28. IV. 22 r., przy czem prawomocność tego ostatniego rozkazu przedłużyć do 15 lipca 1922 r.

7. Powyższy rozkaz wprowadzić w życie drogą telegraficzną i odczytać we wszystkich kadrach, eskadronach i komendach, baterjach i w sądach. ~~Komendantom~~

Przewodniczący Rewolucyjno-Wojskowej Rady Republiki

L. T R O C K I

20 maja 1922 r.

